

ANTAGONIZMUS

az emberek nagy hókoporsókat
szállítottak autóik tetején
hatalmas temetkezési vállalat volt a város
december 17-én este
néztem volna valami filmet a youtube-on
de nem volt csatlakozás
betéptem a balkonon egyedül
a tudatom legalján voltam
de nem jöttek épp szót váltani
jó meghitt emberek:
petra aludt jázmin aludt
janka aludt Márta aludt
és mind aludtak...

fáradt voltam: vásárhelyről jöttem éppen
történeteket olvastam különféle apákról
olyanokról akik így vagy úgy
de a fiukkal voltak

a fiúk mindig szégyellik magukat apjuk előtt
mert még nem férfiak
később az apák szégyellik maguk fiaik előtt
mert már nem azok
közben a szeretetet patikamérleggen mérik
a különleges ritka pillanatok
amíg már egyik sem tud úgy férfi lenni
hogy ne szánná a másikat

lám itt a tűz és a fa
de hol a bárány az égőáldozathoz?

előbb a fiú a bárány aztán az apa
szép
intézményesített
antagonizmus
miközben megbízható járművek viszik
hókoporsóikban
a mindig tettere kész
időt

CASANOVA VÁGYDALA

tán azt hiszed hogy boldogok a némák:
nem ejthetik ki ördögi neved
tépjenek széjjel vihogó hiénák
ha nem töltöm az éjszakát veled
még azt hiszed az illatod a másé
hogy nem érinthet sóvár két kezem
válladon könnyű súly – a rőt palásté
s egy pillanatra újra létezem
már megremegsz ha feléd nyúlok némán
már libabőrös lesz a két karod
és tudom hogy most úgy nézel rám mélán
hogy kegyetlen leszek ha akarod
a józan ész örökre el van úzve
csak könyv vagyok – lidérces elme műve